

העֵרֵב נָא

תוספת יצירתית
לתפילות הושענא רבה

הַעֲרֵב נָא

תוספת יצירתית לתכילות הושענא רבה

כי יִצְפְּנִי בְּסֶכֶה בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסֶתֶר אֲהָלוּ בְּצוּר יְרוּמָמְנִי.

תהילים כ"ז

מוצגות כאן עבודות של שבעה אומנים סביב נושאים הקשורים להושענא רבה, חג שלא תמיד זוכה למספיק תשומת לב. האומנים עברו תהליך של לימוד הפיוטים והמנהגים של החג והביטו במבט רחב אל עבר התהליך הארוך של אלול ותשרי על כל פניו. הייתה להם הזכות להתעטף בסוכה של עשייה ויצירה בזמן עמוס וסוער.

מנהג חיבוט ערבות, השיא של הושענא רבה, הוא מעשה עתיק של נביאים המזכיר מנהג ערבה קדום עוד יותר בבית המקדש עצמו. היום, בהיעדר מקדש, בהיעדר הנהגה, ובתוך חברה ישראלית שמחפשת עוגן וכיוון, אומנים הם אולי הנביאים החדשים שלנו. החיפוש אחרי השראה במקורות שלנו הוביל את הקבוצה הזאת לעשייה מאירה וליצירה צבעונית. יש עדיין הרבה מה למצוא בתוך המסורות שלנו אם נתכנס ונסתכל פנימה.

מאחלות ומאחלים שנה של יצירה ושל הפתעה לטובה.

עלי קפלן וילדמן

מנהל אומנותי ואוצר

ניהול אמנותי: עלי קפלן וילדמן

מנכ"לית קול האות: עליזה מוס רבינוביץ

שותפים מקימים קול האות:

דוד מוס, רב מתיו ברקוביץ, יאיר מדינה

ייעוץ ולימוד: יאיר תחריר כוכב

לימוד: הרבה קרן אפלבאום ריף

עיצוב חוברת: נבו ארן ללזר

© 2023

כל הזכויות שמורות לקול האות בע"מ.

kolhaot.com

אין לבצע שינויים בחוברת או עריכה של התוכן.

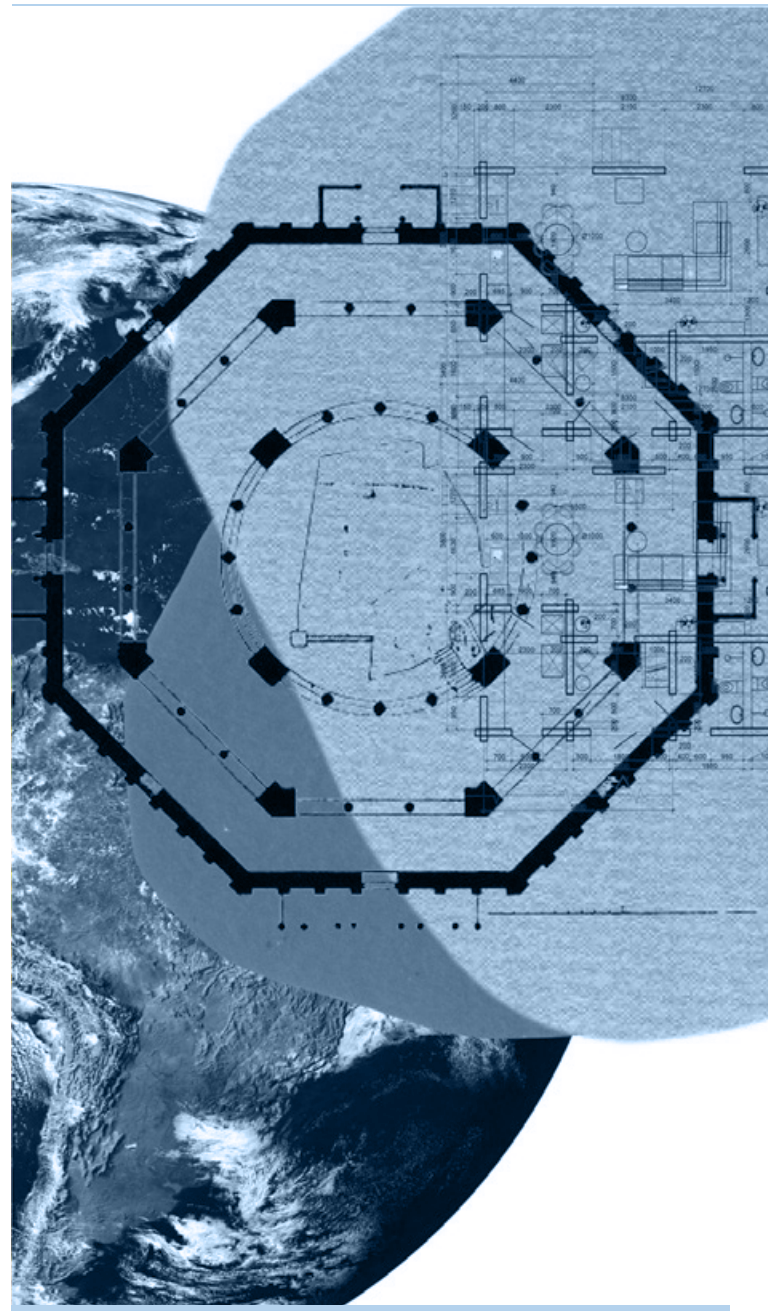
ניתן להפיץ ולהדפיס עותקים, עם קרדיט מלא לקול האות ולאמנים עצמם.

1 // הזדמנות אחרונה

ביום כיפור הדין נחתם בספר, אך בהושענא רבה יש חתימה סופית - הקצה הסופי של תהליך התשובה.

יצירה זו משקפת את האקלקטיות של תקופת חגי תשרי ביהדות - האומנית יצרה פנזין, כלומר חוברת המורכבת מעמודים בודדים וייחודיים. העמודים כרוכים בתפירה ידנית המאחדת את הדפים המגוונים ויוצרת למעשה קולאז' של קולאז'ים. גם חגי תשרי הם מגוונים מאוד מבחינת האופי של כל יום וכל מועד, מאוחדים על ידי הרצון של כל אחת ואחד להגשמה עצמית, הסתכלות פנימה ותשובה.

הושענא רבה הוא קצה החוט, החתימה של הספר, והרגע האחרון לסגירת הדין על השנה החדשה לקראת הכרך הבא. היצירה מורכבת מדפים של סידור ישן בתוספת דימויים שהורכבו דיגיטלית ופריטי נייר עכשוויים. דפדוף בפנזין מעביר את הצופה דרך רכבת ההרים של תקופת אלול ותשרי אל עבר הרגע הסופי, המעוף לכיוון השנה הבאה עלינו לטובה.

ענבר ניסתאני // פנזין

אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלְנוּ וְקַבֵּל תַּפְלָתְנוּ בְּרָצוֹן:
אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים אֵל־תִּאֲבָדְנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתְנוּ:
אֲבָד כָּל־הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה:
אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים חַתְּמֵנוּ בְּסִפְר חַיִּים טוֹבִים:
חַתְּמֵנוּ בְּסִפְר צַדִּיקִים וְחַסִּידִים:
חַתְּמֵנוּ בְּסִפְר יִשְׁרִים וְתַמִּימִים:
חַתְּמֵנוּ בְּסִפְר מְזוֹנֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה:
אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרְבְּנוּ לְעַבְדְּתֶךָ:
אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים רְפָא כָּל־חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:
עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעוֹנָה בְּעַת רָצוֹן
עֲנֵנו: עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו:

סדר הקפות הושענא רבה על פי עדות המזרח

2 // חשבון נפש

לאורך החודשים אלול ותשרי אנו מסתכלים פנימה ועוברים תהליך אישי של חשבון נפש, בקשות וסליחות.

יהי רצון מלפניך שיהא חשוב צערנו שנצטערנו בלילה הזו, ונדרנו שנה מעינינו. ותשגיח עלינו בעיו חמלתה, ההיא עינא פקיהא דלא נאים, ותיר תדיר. שנאמר: הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל... ויהיה הצער שיש לנו בעינינו, תקונו לפגם הראות שפגמנו בעיניו עלאיו, ואשר הרע בעיניך עשינו... ותצילנו מעונש חבוט הקבר מהמלאך המשפר את עיני האדם אחר פטירתו בקבר, ונפטר מאותו הצער... ותתן בנו בוח לעמוד על המשמה, וללמוד תמיד לפניך, ולהגות באמרי תורתך, ולהיות מן העובדים לפניך בלב שלם ובנפש חפצה, ולומדים תורתך לשמה. ולברור בלניצוצות הקדושות שנתפזרו בין הקליפות על ידינו, ולהחזירם אל הקדשה.

סדר הקפות הושענא רבה על פי עדות המזרח

קמת באשמרת
לחפש אחר
האור
רק גר שהדלקת
נותר כזכר
לשרפה שהצת
אתמול

אף פעם לא הצטיינת בלהבדיל
עלי ערכה מעלי צפצפה מחד ספין
אני הולך
אני הולך
הנדמנות אחרונה
הוא אומר ושומר את הפרחים שלך
בקפסה קטנה
פן יתכלו, שלא יתבזבזו
על ענפיך

קמת באשמרת
והתאבכת בצמא אל הנקר
להתפלל לגשם
בשוכך שכל רטב מאחוריך
צל ספוג באדמה
מסתוככת סביב עצמך שבע פעמים
מחפשת את מה שאבד

ככל שמביטה יותר זמן
את רק נראית יותר ריקה
מתדפקת על אסקפות שמים
בלי מפתח לבית שלך
שרשרת תלויה מימתת על צנאר
בלי תליון מפתח נותר ממנה רק חבל
וזה מספן לך
זה מספן

תמיד יש דבר חשוב יותר לעשות
כביסה לכלים סגורות
סיר מפיח לקלף לפיות רעבים
כרית שקוראת לך לבוא

לא משנה כמה מדיק תתחקי
אחר הכרות של מחילה
הקיפי רגל שריר הניפי גרף כרעי בך
שלפי טבעת
העור שלך זכוכית
כשהנד שלך נשברת היא מער
אז מי ניחם עליך תחבשת
את אדמה כשפתי שכהה
ואין מים חדשים
רק ים שהפך לענן שהפך לגשם

עטפת אותך בחבל למשמרת
ותלשת לך את העלים
וקטפת לך את הפרחים
וסוכבת אותך באויר
וחלטת אותך בקפאין
ושמרת אותך בחמץ
ושאפת אותך בניקוטין
וחבטת אותך ברצפה
עד הגעת בספה של נשיקה אחרונה
זו שגוזלת ממך את שפתיך
זו שאת לא יכולה שלא
לנשק

עד מתי תתפללי לגשם
עם קפסת גפרורים בכיס?

דניאל וייל // קמת באשמרת

לאורך חג הסוכות, ועוד יותר
בהושענא רבה, אנו חגים
בהליכה מעגלית תוך אמירת
פיוטי הושענא.

עבודה זו הגיעה מהמושג "חגים", שנקראים כך כי חגים בהם – מסתובבים. פעולה זו התקתה אצלנו עם השנים מפאת הריחוק מקיומה בבית המקדש. התנועה המעגלית, המזכירה את גלגל הזמן, העולם ואת היותנו עטופים ועוטפים, מהווה את הבסיס שדרכו ביקשה האומנית לזכור ולהתבונן על המציאות. "בבוקר שבו התחלתי ליצור את הסקיצות המעגליות", הוסיפה האומנית, "עברתי בתחנת הרכבת של ירושלים, והקשתות שבה, עם זוויותיהן המשתנות, הוסיפו להשראה של יצירתי".

בעבודה מתוארים מעגלים בני שבע שכבות, שהראשון בהם מייצג את חודש אלול והשאר מוקדשים לחגי תשרי. הרקע בכל אחד מהם הוא חדגוני, אולם זה המוקדש להושענא רבה שונה מהשאר בצבעוניותו היות ויש בו "הכול מהכול" – מן המחול ומן בקשת המחילה, מן הדין ומן הרחמים. כך בחרה האומנית לבטא את מרכזיותו של הושענא רבה כיום המלקט לתוכו תהליכים אישיים ולאומיים שעובר כל אחד מאיתנו בתחילת השנה.

האומנית יצרה בצבעי מים מכיוון שבחג נידונים על המים ובהושענא רבה מתפללים לגשמי ברכה. נטייתם של צבעי המים לגלוש משתלבת עם האלמנטים הגולשים בין המעגלים – שופר שגולש מאלול לראש השנה וליום הכיפורים, או ענפי תמר הגולשים משולחן ראש השנה עד לפרדה מהסוכה.

במעגל השביעי מתבוננת אישה על הרוקדים בשמחת תורה אך גם מפנה מבט פנימה, כשמו של "שמיני עצרת", המורה לעצור ולהתבונן על התהליך האישי של התקופה, שבסופו אנו זכים יותר, טובים יותר ומחודשים.

יהודית שלמה // חגים

התנועה המעגלית היא סביב אלמנטים יציבים ומתמידים - ספר התורה, ירושלים או אבן השתיה.

הושע נא:

אָבו שְׁתִּיָּה.	לִינַת הַצֶּדֶק.
בַּיִת הַבְּחִירָה.	מְבוּז לְשִׁבְתָּהּ.
גֹּרְו אֶרְנֹו.	נֹוה שְׁאֲנֹו.
דְּבִיר הַמוֹצֵנֶע.	סַפַּת שְׁלָם.
הַר הַמוֹרִיָּה.	עַלִּית שְׁבָטִים.
וְהַר יִרְאָה.	פְּנַת יְקַרְתָּ.
זְבוּל תַּפְּאֲרָתָהּ.	צִיּוֹן הַמְצִינַת.
חֲנָה דָוָה.	קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים.
טוֹב הַלְּבָנוֹו.	רְצוּף אֶהְבָּהּ.
יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ.	שְׁבִינַת כְּבוֹדָהּ.
כְּלִילַת יוֹפִי.	תַּל תַּלְפִּיּוֹת.

הושע נא:

הקפה שנייה להושענא רבה על פי נוסח אשכנז

ילנה קווטני // בין כסה לחזור

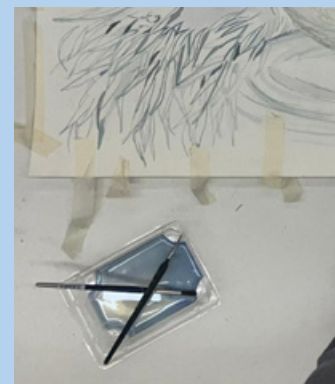
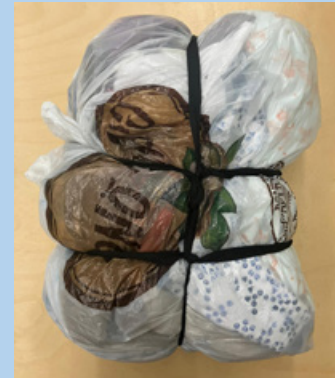

אוגוסטין חאים // מקלות גשם

בהושענא רבה נחתם הדין לאחר כמעט חודשיים של תשובה, לרבות גזר הדין האלוהי בדבר כמות המשקעים הצפויה באותה השנה. במסגרת התפילות העתיקות לבוא הגשם, נוהגים לחבוט ביום זה ברצפה חמישה ענפי ערבה ולייצר צליל המזכיר טפטוף מים משמיים.

העבודה "מקלות גשם" מתבוננת בתהליך התשובה בעזרת קשר סינקרטי בין הושענא רבה לבין טקסי הגשם של תרבויות מקומיות בדרום אמריקה. המקלות, הממולאים זרעי ערבה, מציגים קולאז'ים של בורות המים במדבריות המלח של צפון מערב ארגנטינה – רמז לנוכחות המתמדת של בורות, מים ומלח במקורות היהודיים בהקשרי טהרה ונזיקין.

בעמודים אלה מוצגות כמה מעבודות הקולאז' המעטרות את המקלות.

במרכזו של דימוי מלא תנועה וזרימה עומד אלמנט סטטי – חבילה המכילה סוד. פריט זה מצויר עם שכבות של שקיפות המרמזות על כמיהה, תפילה, בקשה להזדמנות שנייה ושלישית, עיטוף וחמלה.

העיטוף דומה לסוכה, שאליה אנו נכנסים בחג. בכך אנו יוצאים מאזור הנוחות שלנו, כדי למצוא דווקא את הקבע, לענות על השאלה מה תמידי בחיינו.

על החבילה מצוירת צורתה של אבן השתייה, שנמצאת במרכז ירושלים במקום הנקרא גם הר המוריה, ושם נמצאים גם כיפת הסלע והר הבית. היא התשתית של העולם, היא דימוי למקור כל המים והנהרות, ומקור של אנרגיה בתרבויות רבות.

מהו הפריט התמידי הזה שנמצא במרכז המעגל? מה עטוף בתוך חבילה? האומנית משאירה את השאלות עבור הצופה.

בהושענא רבה אומרים פיוטים על מים, לקראת תכילת הגשם שתגיע למחרת בשמיני עצרת.

במסורת היהודית, בורות ריקים או מלאים מופיעים בהקשרים שונים של עבירה ותשובה. כך למשל בורות הם מקור עיקרי לנזק לאחרים ולעונשים מלמעלה, אך מסמלים גם תשובה: המים חוזרים ושבים לבור, והופכים אותו לבאר הממלאת את המקווה המטהר.

לְמַעַן טוֹב הוֹלֵךְ וְגָדֵל.
אֲשֶׁר מַעֲשֶׂק עֵדָה חֲדָל.
בְּשׂוֹב עִם מַחֲסֵא צוֹ שָׂאֵב מַיִם.
לְנֶאֱוָה בִּירוֹשָׁלַיִם.

הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

סדר הקפות הושענא רבה על פי נוסח אשכנז

לְמַעַן קָדַם שְׂאֵת בְּרָכָה.
הַנְּשֹׂטֵם וּלְשִׂמְיָה חֲפָה.
מִיָּחַם בְּמִקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם.
לְדַמְתָּה לְתַמָּר.

הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

האחרון מבין ארבעת המינים,
הכי מצוי וללא טעם או ריח,
נמצא בפוקוס בולט בהושענא רבה.

פְּהוֹשְׁעָתָּ פְּרוּיֵי עֵם זֶה,
בְּיַד חוֹזָה וּמְזֹה,
וּתְשֵׁת נִמְבְּזָה,
חוֹשֵׁק לְהִטְבִּיעֵי.
פּוֹתְחֵי דְלֹתַיִם,
לְצַלְצַל בְּמִצְלֹתַיִם,
בְּעֶרְבָה הַדּוֹמָה לְשִׁפְתַיִם,
נְהַלְלָהּ בְּיוֹם שְׁבִיעֵי,
כִּן הוֹשְׁעָנָא.
אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא.
אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

מתוך הקפות הושענא רבה על פי עדות המזרח

הושענא רבה הוא היום שבו נחתם גורלו של אדם
לשנה הקרובה – רגע משמעותי מאוד. אולם,
הושענא רבה נדחק אי שם לשולי החגים.

עלי הערבה, ללא טעם וללא ריח, מסמלים
ניקיון כפיים וכשטות עד כדי בורות. בהושענא
רבה הערבה עוברת היפוך תפיסתי, משתדרגת,
מסמלת ערבות נגינה, תפילה נעלה ושלמות, תוך
הפגנת צניעות וכשטות.

היצירה עשויה שכבות של חומר בחיתוך לייזר,
המוצגות כאן בהדמיה, והיא מתארת את תפילת
ההקפות באמצעות עלה הערבה בעל הקווים
הנקיים והפשוטים, רבדים שונים, עליות וירידות,
גבהים ועמקים וגם מעגליות.

אֲרַחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפֵּי
וְאֶסְבְּבָה אֶת־מִזְבְּחֵךָ ה':
הוֹשְׁעָנָא, הוֹשְׁעָנָא:

מתוך הפתיח של סדר הקפות
הושענא רבה על פי עדות המזרח

אנו חובטים בערבה במעשה קתרטי של סוף תהליך התשובה ולפני החגיגות של שמחת תורה.

יחבוט חמישה בדי ערבה חמש פעמים

בכח על קרקע ויאמר בכל חבטה:

חֲבִיט חֲבִיט וְלֹא בְרִיף:

מתוך סדר הושענא רבה על פי נוסח עדות המזרח

בצילום זה הביא היוצר אלמנטים שונים למקום אחד ובזמן אחד – ערבות, אמת מים ועלות השחר. הפיזור לכל הכיוונים המורגש כאן מתבטא בהשארת הדינים, אשר נכתבו על פתקים והתפזרו לכל עבר על פי המקור בספר הזוהר, המופיע בעמוד הבא. חיבוט הערבות, המוצג פה גם עם תנועה מעגלית, הוא רגע של אל-חזור שבו הענף נשאר בסוף ללא עלים ואנחנו שואפים להישאר ללא חטאים, נסלחים.

אמת המים העליונה של ירושלים, המקום שבו צולמה היצירה, מובילה אותנו אל מוטיב המים, וגם אל העבר הרחוק שבו התקיים המנהג של חיבוט ערבות. אמה זו היא מתקופת בית שני, והייתה בשימוש רציף לאורך התקופה הרומית והביזנטית. אומנם התנועה ביצירה היא סיבובית וכלפי חוץ, אך השמש המציצה מעבר לאופק והקשר אל העבר הרחוק מעידים אף הם על הכמיהה המתקיימת בתוך הלב ברגע המיוחד הזה.

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּינֵן אֲבוֹתֵינוּ, הַבוֹחֵר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וּבְמִנְהַגֵיהֶם הַטוֹבִים, שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְּפוּתֵינוּ. וְיִזְכּוּר לָנוּ זְכוּת שְׁבַעַת תְּמִימָיִךָ, וְתִסְרֵךְ מִחִיצַת הַבְּרָזֵל הַמְּפֹסֶקֶת בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ, וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ, וְתִיטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה, תּוֹלָה אֲרִיזָה עַל בְּלִימָה, וְחֲתִמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.

וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן בְּשִׁכְיַת עֲזֶךָ חֵמֶשׁ גְּבוּרוֹת מְמַתְּקוֹת, עַל יְדֵי חֲבִיטַת עֲרֵבָה מְנַהֵג נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, וְתִתְעוֹרֵר הָאֱהָבָה בֵּינֵיהֶם. וְתִנְשָׁקֵנוּ מִנְּשִׁיקוֹת פִּיֶּךָ, מִמְּתָקֶת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְכָל הַדִּינִין.

מתוך סדר הושענא רבה על פי נוסח אשכנז

אֲחֵר כֶּךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לְפָנָי הָאֲדָם אֶת יוֹם הַכְּפוּרִים, יוֹם הַתְּשׁוּבָה. אִם שָׁב מִחֲטָאִיו – טוֹב. אִם לֹא – מִצְוַת הַמֶּלֶךְ לַחְתֹּם פְּתָקִים. אוֹי כִּי הַתְּשׁוּבָה רוּצָה לְהִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ.

אִם זָכָה בְּתְשׁוּבָה וְלֹא שְׁלֵמָה כְּרָאִי – תוֹלִים לוֹ עַד אוֹתוֹ יוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל עֲצַרְתִּי, שֶׁהוּא שְׁמִינִי לַחֵג. אִם עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָי רְבוֹנוֹ – נִקְרָעִים. וְאִם לֹא זוֹכָה – אוֹתֵם פְּתָקִים יוֹצְאִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וְנִמְסָרִים בְּיַד מַלְאָךְ הַדִּין, וְהַדִּין נַעֲשֶׂה, וּפְתָקִים יוֹתֵר לֹא חוֹזְרִים עוֹד לְבֵית הַמֶּלֶךְ.

ספר הזהר, יחי כ"ו:ר"ד

בתרגום לעברית

וזוהו ענין הערבה שנוטלים בהושענא רבה, ככתוב בזוהר ומבואר בספר תולעת יעקב (סוף דף ע"ג) וזה לשונו, אמרו שם שהיא כנגד פחד יצחק, ונקראת ערבי נחל שהיא גדלה על הנחל העליון הוא הנהר היוצא מעדן. ולפי שביום זה הוא תשלום הדין, לפיכך מצות היום בערבה. וחובטין אותה בארץ, כלומר לבער הדין שלא ימצא, ולהורידו עד עפר. והערבה דומה לשפתיים, לרמוז לנו כי היום ההוא סיום הדין ותשלום לשון הרע, כי ביום ההוא יוצאים פסקי דינים מאת המלך ונותנים לבעל הדין להשלים את הדין, והוא שפתיים ישק ואין לו עוד פה להשיב.

שני לוחות הברית, עשרת הדברות, מסכת סוכה, תורה אור ז' (ר' ישעיה הלוי הורוביץ, מאה 17)

HA'AREV NA MAY IT BE PLEASING

This book presents the work of seven artists surrounding the themes of Hoshana Rabba – the final day of Hol Hamoed Sukkot and a holiday that does not always get the attention it deserves, often in the shadow of the more prominent days such as Rosh Hashana, Yom Kippur, Sukkot and Simchat Torah. However, Hoshana Rabba is said to be the actual final deadline on which judgment is sealed, including the heavenly decision about the upcoming year's rainfall. The many ideas and customs of this day were studied by the artists, in addition to looking at the overall process of repentance that occurs during this time on the Jewish calendar. During our study, the artists had the privilege to immerse themselves in a temporary dwelling of art and creativity during a busy and turbulent time.

The custom of beating willow sprigs, the peak of the Hoshana Rabba service, was an ancient ceremony performed by the prophets and was based on an even earlier willow ritual from the days of the Temple. Today, as we are without a Temple, in a society that is seeking guidance, perhaps artists are our new prophets. These creators found color and inspiration in the depths of our traditional sources, reminding us that there is always more to be found if we look inside.

Please use and enjoy this art with our wishes for a year of creation and happy surprises.

Eli Kaplan Wildmann

Artistic Director and Curator

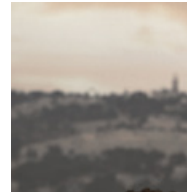
Elyssa Moss Rabinowitz

Executive Director, Kol Haot

David Moss, Rabbi Matt Berkowitz, Yair Medina

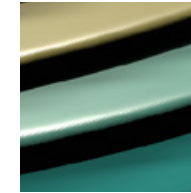
Kol Haot Founding Partners

צבי פופוביץ' Tzvi Popovich

 // Digitalsight.co.il

יראל יאיר Yarel Yair

 // yareldesign.com

יהודית שלמה Yehudit Shlomo

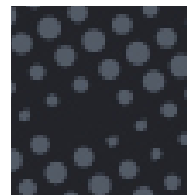
 // yehuditush

אגוסטין חאים Agustin Jais

 // Agustinjais.com
 // agustinjais

עלי קפלן וילדמן Eli Kaplan Wildmann

 // CreateUnbound.com
 // KAPwild

ענבר ניסתאני Inbar Nistani

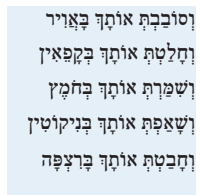
 // barlo_graphics

ילנה קווטני Yelena Kvetny

 // yelenakvetnyart
 // yelena.kvetny

דניאל וייל Danielle Weil

 // Danielle Weil
 // danielleweil

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פָּתַח.
וְאוֹצְרֵךְ הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח.
תּוֹשִׁיעֵנוּ וְרִיב אֶל תִּמְתַּח.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

ק
ה
K
H
א
א
א
א

kolhaot.com